

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popului Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun

Noue apucături.

Neisbutind guvernul maghiar cu înscenarea „revoluției” dela „Purcărâni, menită ca să dovedească, vezi Doamne, „irredentismul” și „daco-românismul” nostru, a apucat acum alte căi. A pus pe dl Kenedi dela „Pesti Hirap”, ca să înceapă cu dl senator V. A. Urechia pertractări de împăcare a Românilor cu Ungurii.

Apucătura aceasta nouă, la aparență așa de bine intenționată, are același scop păturos de a prolunga încă vicia guvernului Bánffy, îmbătând lumea cu apă rece.

Aproape nu mai încapă încoială, că între problemele cabinetului Bánffy era și aceea de a împăca naționalitățile.

Se știe însă cum le-a împăcat. Bánffy a început să facă în mare, ceea ce el practica în mic, ca pașa de Bistrița-Năsăud. A început sistemul forței brutale și al terorismului. Zace în firea sa acest sistem, și unde cu el nu se mai poate ajuta, începe cu viclesugul și micile intrigherii, cari constituiesc a doua notă principală a caracterului său politic.

Dl Charles Benoist, abstrăgând dela unele mici detalii și dela comparația riscată cu Bismarck, a reușit pe deplin în schițarea portretului ce i-a făcut în *Revue des deux Mondes*, din care am tradus și noi ieri.

După ce a epuizat aproape toate măsurile forței, brutalității și terorismului, — fără vre-un folos real — ministrul Bánffy a recurs la intrigi.

Prin cabinetul secret de spionaj, ce și-a instalat în minister, a înscenat cunoscutele revoluțiuni. Căci în Viena i-s-a făcut întrebări: ce e cu chestiunea naționalităților, și dl Bánffy avea lipsă de dovezi, prin care să legitimeze procedurile sale volnice, încălcătoare de lege și revoltătoare pentru oricine mai are o schinție de dreptate și umanitate.

Înscenarea „revoluțiilor” n'a reușit. Prostia s'a dat de gol; ba în același timp a erupt veritabila revoluție între Maghiari! Înădușită pentru moment, tot numai cu ajutorul forței armate, această revoluție maghiară nu se va pute evita cu una cu două. Din contră se prevede, că ea va lua, atât ca extensie, cât și ca intensitate, un caracter tot mai periculos, pentru că motorii acestei mișcări sunt din cei mai puternici: foamea, miseria, nemulțumirea până la desperare.

Casul dela Dunaföldvár, pe care ziarele maghiare îl bagatelisează ori ignorază chiar, ne îndreptățește a deduce, că adevărată revoluție agrară-socialistă are să urmeze de abia de acum înainte. Lipsa crește pretutindenea și acuzi începe lucrul câmpului. Bánffy ar trebui să fie și mai mărginit ca să nu observe, că în curând va avea și mai mult de lucru cu revoluțiunea maghiară.

Pe lângă aceste prospecte guvernul ar fi adus între două focuri, dacă deodată s'ar porni și o mișcare puternică a naționalităților, mișcare ce se impune prin forța împrejurărilor. Cele trei naționalități aliate s'au angajat deja pentru congresul naționalităților. Sașii sunt nemulțumiți până la extrem, și e imposibil ca această profundă nemulțumire să nu se manifeste cât mai curând. Pășirea energică a consistoriului săsesc față cu noul proiect de lege arată până la ce punct a crescut energia și rezoluțiunea acestui popor, mic la număr, dar puternic prin inteligența sa.

Guvernul știe de sigur ce dispoziții domnesc între Sași, și cumcă ține seamă de ei se vede și de acolo, că energica representațiune a consistoriului a fost tot retăcută de presa maghiară. Nici o singură notă nu s'a luat de ea.

În această situație guvernul ar vrea să se îmbete cu apă rece începând prin emisarii sei pertractări de împăcaciune. Neisbutind cu alte intrigi recurge la cea mai deplasată. Se prefăce că vrea să se împace. Eată cu ce scop credem că dl

Kenedi a publicat scrisoarea sa adresată dlui Urechia.

De aceea scrisoarea e compusă cu toată șiretenia pentru-ca aparență seducătoare să se producă în public, dar guvernul să fie scutit de ori-ce angajament, și ferit de ori-ce inconsecvență în procedura sa volnică față cu naționalitățile.

Dar noi nu ne vom lăsa seduși de aceste apucături! Guvernul, care a desființat partidul nostru național și oprește cu forța toate manifestațiunile legale ale poporului nostru, nu va afla nici o credință la Români, cât timp nu face o restituire în integritate și nu dă o garanță nelindoișă că s'a îndreptat.

A trecut vremea îmbătărilor cu apă rece.

Sibiu, 16 Martie a.

Ministrul Rambaud despre Români. Am amintit deja despre interesantul studiu, ce a scris dl Alfred Rambaud, actualul ministru al instrucțiunii în Franța despre Români. Azi când începem publicarea în traducere a prețiosului operat, atragem atențiunea cetitorilor asupra lui. Drept orientare însemnăm, că dl Rambaud a scris studiul acesta ca prefață la „Istoria Românilor” de Xenopol, apărută în limba franceză la Paris.

Vandalisme maghiare la Arad! Epoca faimoaselor vandalisme maghiare pare a reînvia. Cel puțin așa ne face să credem vestea, că în preajma zilei de 3/15 Martie Ungurii dela Arad s'au datat la cele mai cunoscute sălbăteții contra Românilor.

Se răspundiseră de cu bună vreme între „cetățenii” maghiari mii și mii de afișe, de cuprinsul: „A „Victoria” bank ablakait beverni. — A magyarság” (pe românește: Se spargem ferestrele băncii „Victoria”. — Ungurimea). Această acțiune „patriotică” a fost însă zădărnicită de funcționarii băncii, cari aflând de planurile „vitejești” ale „Ungurimei”, au anunțat poliția, careia i-au dat drept *corpus delicti* o *vitae*: un Ungur, care împărția afișuri...

Dar asta n'a desmădăjduit „Ungurimea”, care cu furie de sălbăteci s'a năpustit asupra seminarului și alumnului român spărgându-le ferestrele!

Adecă: *serbarea libertății cu vandalisme de stradă*... Adevărată prăznuire a — „libertății” maghiare!

Salarisarea preoților nostri dela stat. Din izvor sigur aflăm, că consistorul nostru gr.-or. de aici, încă în zilele prime ale lunii Februarie c. a făcut pași pentru a lua poziție față cu proiectul de lege despre completarea salarelor preoțești. Inițiativa, precum aflăm, a făcut-o părintele avesor N. Cristea, care a înaintat o propunere la consistor, în termeni clari și energici. În urma acesteia consistorul a ales o comisiune de 5 membri, ca înălcăinarea de a redacta o *representațiune* contra proiectului.

Seliștenii — înainte! Zilele acestea s'a ținut adunarea generală a *cassei de păstrare* din Seliște. Cu acest prilej, pe cum sântem informați, bravii selișteni au dat earăși dovadă, că ori-unde e vorba de o cauză națională, fie politică, fie culturală, ei sânt înainte.

Cassa de păstrare anume, a votat 1000 fl. pentru *casa națională*, înscrisându-se între fundatorii al căror nume va fi eternizat în marmoră.

Totodată cassa de păstrare s'a făcut și membru pe viață al „Asociațiunei” cu 100 fl., și între altele a mai votat și 1500 fl. pentru spitalul nou, ce se va înființa în Seliște.

Eată fapte, cari vorbesc de sine.

Din România.

Vieța politică a fraților nostri din regat a luat earăși un mers mai agitat, mai cu temperament. Interpelați dlui N. Flea desfășurată Sâmbăta trecută în cameră a avut un efect uriaș, și se vede că valorile pornite nu se vor liniși fără a nu produce o selecțiune ori nouă evenimente hotărtoare.

Ținem să înregistrăm mersul lucrurilor abținându-ne dela ori-ce apreciere, deși situația și faptele ce se discută acum în plin parlament ne smulge din adâncul inimei câte un țipet...

Interpelarea dlui Flea.

Sedinta de Sâmbătă, 12 Martie n., a camerei române a oferit un deosebit interes prin interpelarea mai nainte anunțată a domnului Nicolae Flea asupra politicii generale a cabinetului Sturdza, la care interpelare s'au asociat și căpeteniile grupului liberal-aurelianist.

Nu numai deputații s'au prezentat în număr aproape complet, dar și publicul ascultător a fost foarte numeros. Tribunele gemeau de lume.

Dl N. Flea zice, că se simte foarte emoționat, văzând primejdia ce amenință partidul, principiile, ideile liberale. Ne aflăm, zice, în fața unei stăpări de fapt, ear' nu în fața unui guvern de drept. Nu poate exista un guvern liberal fără liberalism, și actualul guvern e un guvern anti-liberal. S'a hotărât să lase la o parte răbdarea și a început campania, căci, zice dl Flea, „dacă am avut carajul să lupt împotriva gigantului Ioan Brătianu, cum n'aș lupta contra piticului de pe banca ministerială?” (Sgomot și vociferări în sfatul majorității; se tropăie din picioare).

Filipoiu: Pitic, pitic, dar' e mare!

N. Flea: Mare între piticii! (Aplauze în partea fleviștilor și aurelianistilor. Sgomot pe băncile majorității).

N. Flea continuă a vorbi despre organizația partidului liberal, despre primul cabinet Sturdza, cabinetul Aurelian și cele ce i-au urmat.

În continuarea cuvântărilor sale, domnul Flea afirmă, că primul-ministru a călcat angajamentele luate și își bate joc de opinia publică. Revenind apoi asupra programului liberal dela 1892, se ocupă de acele puncte, cari vorbesc de o imediată realizare. Au trecut trei primăveri și nu se vede nimic.

Privitor la *chestiunea națională* dl Flea zice:

Unul dintre marile puncte ale programului este *chestiunea națională*. Ce ai făcut dl prim-ministru cu această măreță chestiune? Voi răspunde eu: În *Macedonia* avem pe un Apostol Mărgărit; ear' în *Transilvania* decorarea lui *Jeszenszky*. (Aplauze furtive).

Oratorul vorbește apoi despre alegeri, finanțele statului, administrație și toate resorturile vieții de stat a țării.

După aceste sgomotoase agitate, după incidente, cari provoacă mari neplăceri, oratorul cere să se amâne discuțiunea, căci vorbise 4 ore.

Se naște desbatere încoțată asupra amânării. Unii cer prelungirea, alții amnarea. Se decide cu majoritate de voturi prelungirea. Dar' deciziunea se luse după 6 ore. De aceea viceprezidenții camerei, domnii V. Lascăr și Șendrea demisionează, pentru că s'a călcat regulamentul.

Dl Flea vorbește de nou între vii aprobări, apoi sedinta se ridică.

Continuarea vorbirii dlui Flea avea să urmeze ieri, Marți.

La senat.

Cu o zi mai înainte o sedință foarte agitată a fost și la senat. Un senator a făcut imputări biuroului. De aceea viceprezidenții senatului, domnii P. Grădișteanu și V. A. Urechia și-au dat demisiunile. Demisia însă a fost respinsă.

Dl P. Grădișteanu.

În sedința dela 12 Martie, dl P. Grădișteanu și-a reînviat demisiunea, declarând, că motivul ei nu este chestiune de supărare personală, ci *chestiune pur politică*.

Partidul liberal, zise d-sa, nu poate sta la guvern astfel cum este devalsat. Nu împărtășește puterea guvernului în *chestiunea națională* și zice, că puterea guvernului în această chestiune „este înșoșirea neamului românesc”. În ce privește politica internă, asemenea în mai multe privințe nu împărtășește păreri guvernului.

S'a făcut desbatere nouă asupra demisiunii, dar' senatul nefind complet n'a putut lua o deciziune.

Dl V. A. Urechia.

În sedința de Luni, 14 Martie, dl P. Grădișteanu persistând asupra demisiei sale s'a votat, și ea a fost primită cu 56 contra 24 voturi.

Dl V. A. Urechia persistând asemenea în demisia din demnitatea de viceprezident — din cauza mai ales, că este nemulțumit cu politica guvernului în *chestiunea națională* — senatul a primit și demisiunea sa cu 54 contra 13 voturi.

Visita oficerilor.

Visita oficerilor români în Brașov, care a provocat atâtea îngrijiri și nedumeriri, a trecut. Rapoartele ziarelor locale nu ne arată că n'ar fi petrecut nici un act politic, afară de unul sigur, că oficerii români au făcut o vizită și la fașpanul Maurer.

Cauza va avea însă continuare în camera română.

Precum se zice, dl deputat Barbu Ștefănescu-Delavrancea avea să facă ieri o interpelare specială guvernului român asupra acestei vizite.

Procesul din Tîrgul-Mureșului.

Despre procesul intentat învătătorilor nostri pentru „doina lui Lucaci” primim ulterior încă următoarele detalii:

După un timp de aproape 3 ani au fost acușați pe motiv de agitațiune în contra statului opt învătători români, fiindcă au cântat „doina lui Lucaci”. După multe gicanări, aspre din partea juzilor de pe la tribunalele pe unde au fost citați, abia acum, în 12 Martie, s'a ținut procesul. La pertractare juzii s'au purtat cât se poate de dur cu cei doi învătători, Andreiu Russu și Avram Giurgiu, cari singuri s'au mai prezentat la pertractare fiindcă ceilalți au fost scoși de sub acuză.

După ascultarea acușărilor, în decursul căreia președintele la toată vorba le zicea, că „mințesc”, s'au cetit fasilunile martorilor: Utó Sándor, Háyer János, Csont József, și Jörő Aron, toți învătători unguri.

Aceștia toți, dar' mai cu seamă Háyer János au fascinat, că ei au provocat pe învătătorii români să nu mai cânte o cântare așa de agitatoare contra statului, însă cu toate admoneriile lor tot nu au înecat, până-ce în urmă au fost provocați din partea unor oficeri de hônevi din altă odaie. Tot ael Háyer a fascinat, că dacă domnii învătători români au văzut, că n'au încălțat, ci trebe să tacă, ar fi eșit afară din cantină și strigând și făcând sgomot mare s'au dus la bărci, unde erau încurtăriți.

Voiad dl A. Russu și A. Giurgiu să reflecteze la aceste fasiluni false, nu li-s'a permis, zicându-le că ei mințesc. S'a cetit apoi „doina lui Lucaci”, românește și ungarește. În fine s'a ridicat procurorul Vitéz și a ținut o vorbire patriotică în care zicea, că Lucaci a fost un „olăh pap”, agitator contra statului maghiar, și că Români i-au făcut o cântare de martir în care li preamăresc. El declară că „doina” asta nu e o cântare, ci e pur și simplu un mijloc de agitație contra statului și el propune, ca să fie pedepsiți ambii învătători, A. Russu și A. Giurgiu.

Tribunalul s'a retras în altă odaie, și a adus sentența cunoscută deja. Drept împrejurări atenuante sentența amintește, că acușății nu au mai fost pedepsiți și că nu au cântat cu intențiune de a agita, ci pentru-că au fost chirchiliți etc. etc. Așa s'a hotărât a le da o pedeapsă cât se poate de mică!

A fost bătător la ochi, că 6 dintre acușăți au fost scoși de sub acuză. Președintele a încercat a motiva aceasta. A spus, că ceilalți și-au făcut pedeapsa, pe când erau la miliție, cu 10 zile arest de casarmă. Decât

că cele 10 zile de arest le-au făcut și domnii A. Giurgiu și Russu.

Cauza trebe deci să fie alta, și aume unii dintre acușăți au făcut într'aceea o metamorfozare patriotică. Despre doi însă se știe sigur, că au trecut în serviciul statului, și de aceea, se vede, au fost scoși de sub acuză.

Românii din Dacia Traiană.

de

Alfred Rambaud,

dela Academia franceză, profesor la facultatea de litere din Paris, actualmente ministru de Instrucție în Franța.

I.

Țările locuite de Români. — Români liberi și cei neliber. — Numele de «România» și de «Români». — Români considerati ca Slavi. — Români din Răsărit. — O pagină din Edgar Quinet. — Renașterea Românilor.

Între Tisa, Dunărea-de-jos, Marea-Neagră și Nistru se întinde o vastă regiune care, în antichitate, se numia *Dacia*. Această regiune are drept centru masivul Carpaților, ce ar fi Alpii Daciei, și culmele acestor munți o împarte aproape în două părți egale. De ambele părți, una se lasă către Marea-Neagră și Dunărea-de-jos; cealaltă, înspre o mare verde, care formează nesfârșite stepe ale Ungariei. Cuprinsul acesta întreg este locuit de o națiune numită astăzi Români. Dinspre Marea-Neagră ei populează Valahia, Moldova, Bucovina, Basarabia: aceștia sânt Români *cisalpini*. Dinspre câmpia ungurească, ei locuiesc în cea mai mare parte Ardealul (Transilvania) și Băutul Timișoarei: aceștia sânt Români *transalpini*.

Din punct de vedere politic, ei sânt împărțiți între patru coroane: Basarabia sub Rusia; Bucovina sub Austria; Băutul și Transilvania sub coroana Ungariei; în ceea-ce privește Valahia și Moldova, două principate vreme îndelungată deosebite, și adesea dușmane crâncene, în 1859 s'au contopit formând un singur sat, care dela 1881 e regatul României.

Românii numai în acest regat ascultă de propriile lor legi; pretutindenea aiurea ei îndură legile, adesea aspre și inice, impuse de străini; se poate zice, că numai acolo sânt liberi.

Însăși numele de *Roumanie* și de *Roumain* sânt noue în vocabularul nostru politic.*) Acum 30 de ani diplomația nu cunoștea decât numele de *Moldavie* și *Valachie*; și nici nu se știa lămurit ce puteau fi țările acele. Într-o geografie nu tocmai veche, numeroase generații de Francezi au învățat, că ar fi „două principate slave tributare Turciei”.

Cu multă vreme înaintea lui Cortambert, împărăteasa Caterina II., în proclamațiile sale, vorbea de locuitorii acestor țări ca-șicu am destul de priceput, Moldovenii sânt Greci, ear' Moldova „un principat grecesc”.

Nimeneară nu și-a dăduse osteneala să asculte limba, care o vorbeau Muntenii și Moldovenii și să audă numele pe care și-l dau? Această limbă ar fi lăsat pe cel mai puțin băgător în seamă prin evidența originii sale latine; și numirea națională ce răsună nu numai dela Dunărea-de-jos la ivoarele Nistrului, ear' dela Nistru până la Tisa peste culmele Carpaților era *Români* sau *Roumâni*, *Români* sau *Roumâni* ce-l traducem noi prin *Roumains*. Și de ce oare n'am fi zis mai simplu *Romains*?

Căci Valahii**) aceștia, Moldovenii, Transilvănenii, Bănățenii nu sânt alta decât *Românii* dela Răsărit. Acest nume de *Roman* l-am purtat eu toți odinioară, sânt 14 secol, în Apus. Ne numiam pe atunci Gălo - Romani, Hispano-Romani, Italo - Romani, Romani din Marea-Britanie și Romani din Africa. Numai că acest nume al poporului-rege, cel mai răsunător din toată istoria, care căzu ca un

*) În vocabularul politic al limbii franceze. (N. Tr.) ?

**) De altfel numele de *Valaque* (Vlaques, Vlochs etc.) are nobletea sa, e una din formele cuvântului *Gaulois* (tot astfel ca *Welches*). Germanii numesc *Walschland* *Galia cisalpina*, adică Italia-de-Nord, care ar fi așfel *Valahia occidentală*.

(Nota dlui Rambaud).

transmis asupra regilor și națiunilor din antichitate, noi l-am uitat, ca și cum ne-am fi lăsat de dănuș; dar' eată că alți oameni pe cari deasemenea l-am fost uitat, și aduc aminte de el.

Găsim în Edgar Quinet¹⁾ o pagină care răsună pe Români de toate prostiile, cari s'au debitat sau se mai debitează pe socoteala originii lor.²⁾ Pagina aceasta consacră starea lor civilă ca popor latin, și înscris într-o istorie europeană; ea a fost tipărită drept la timpul în care Franța lua hotărâre în mână cauza acestor desmoșteniți, punându-i sub ocrotirea întregii Europe; ea este ca o justificare elocventă a poeticeilor considerați din stipulațiile diplomatice din 1856.

Și cine știe dacă această solemnă cuvântare de bună-venire n'a fost ca o vază în puterea căreia s'a precipitat evenimentele fericite pentru acest popor atât timp nenorocit?

Pașini ani trecuți: unirea celor două principate se săvârșea (1859); România nouă afirma autonomia sa religioasă în fața patriarhului de Constantinopol (1865); o armată latină făcea intrarea sa victorioasă sub focul tunurilor dela Plevna (1878). În fine deplina independență a României era recunoscută de Europa și ambele principate unite se schimbaseră într-un regat (1881). Astfel una după alta, cum nu se poate mai iute, în mai puțin de 30 de ani, se sfârșeau toate lanțurile, se ștergeau toate urmele de umfrire din trecut. Se isprăvisse deodată cu cucerirea turcească, cu protectoratul rusesc, cu exploatarea bisericăscă de către Greci; îmbrăcăteliile arma unitatei; emulii gloriei militare și strălucirea coroanelor regale; șerbici pentru fiecare și pentru toți, emanciparea politică, egalitatea socială, un parlament, o presă liberă, întreaga viață înțensă a Apusului. Quinet (mort în 1875) n'a putut să vadă această glorioasă înălțare a României pe câmpul de război; dar' el dorise și prezise această înălțare: poate chiar a și contribuit la ea.

În mijlocul tuturor vijeliilor, eufundați dar' nu triști, de unda mereu crescândă a năvălirilor barbare, câte-odată înțind-se grăpă de pământ, ear' alte-ori parcă băgați în pământ, scâpând privirilor uoare din istorie, făcându-se nevăzuți în restimpuri îndelungate, într-un secol anume îi întrezărim pe coastele apusene ale Carpaților, în alt secol pe țărâurile Mării-Negre. Și erau priviți drept nomazi, ei sedentarii prin excelență, ei cari au în supremul grad dragostea de moșie și calul roman al zeului Term, și cari, într-unul din proverbele lor, se aseamănă petrilor unui giroiu, ce rămân localii în timp ce apa trece.

Abia dacă vechiul nume patrimoniu comun al atâtor popoare, s'a scâlciat puțin în vorba lor. Poate chiar astfel l-o fi pronunțat poporul Romei: *Ruma*, este o formă arhaică a cuvântului *Roma* și *Rumon* e vechiul nume al Tibrului.

Limba română nu e „un soi de italiană amestecată cu vorbe grecești și slave”, ci a răsarit din trunchiul latin ca și italiană sau franțuzească, în virtutea legilor filologice și fonetice cari îi sunt proprii. Numai că, pentru a exprima oare-care trăsătură din existența sa politică și religioasă, acest popor a trebuit să se imprumute dela idiomele vecinilor sei. Nu puteau imprumuta din literatura latină, de oare-ce veacuri întregi au dus o viață barbară și fără carte; nici din limbile egite deasemenea limbii lor din latinește, fiindcă erau ca exilați la marginea lumii, aproape pe aceleași țărmuri pe care Ovidiu „exilat se plângea în ale sale *Tristia* și *Pontica*”. Timp îndelungat poporul acesta n'a cunoscut în afară de Greci, decât popoare mai barbare ca dănuș, une-ori aducând din fundul Asiei cea mai grozavă barbarie. Tocmai prin secolul al XVI-lea elita sa intră în relațiuni cu un popor de același sânge, pentru prima-ori, cu italienii; și aproape două veacuri s'au scurs la mijloc până-când au făcut cunoștință cu fruntașul neamului latin, poporul francez. (Va urma).

Aforisme politice

— Una la si. —

Vieța unui stat e ca un fluviu splendid în mișcare sa continuă; când fluviul se oprește se prefăce în gheață sau baltă.

I. de Müller.

¹⁾ În volumul *Les Roumains* din *Oeuvres complètes*. Acest volum a fost editat la Bruxelles în Decembrie 1866, cinci ani după lovitură de stat care făcise din Edgar Quinet un proscris, opt ani după ce înfrânarea revoluției Românilor dela 1848 a făcut atâția exilați.

Nota lui Rambaud.

²⁾ Auziți, dlor Ováry, Beksis și Réthy, cari contestă originea latină a Românilor? (N. Tr.)

³⁾ Expresie din o altă geografie populară la noi: *Dănușeu*, ediția 1869.

(Nota lui Rambaud).

Cronică politică.

Țarul și Poloni.

Din *Varșovia* se anunță o pornire liberală a Țarului față de Poloni. Țarul a aprobat proiectul prințului *Imieretinski*, guvernatorului Poloniei, de a se institui pentru regatul Poloniei un *consiliu administrativ* și între membrii acestuia să fie denumiți și câțiva *cetățeni poloni distinși*.

Creta.

Times are informațiune din Petersburg, că denumirea prințului George de guvernator al Cretei pare a fi acum sigură. Se zice, că împăratul Francisc Iosif și regele Umberto și-au dat învoirea, ear' din Canea se anunță că singurul vapor german, ce se mai afla în apele cretane, a fost rechemat. Mai departe din *Constantinopol* se depeșează, că ambasadorul rus *Sinorjev* a declarat în prezența mai multor diplomați, că la ultima audiență, ce-a avut-o la Sultanul a observat, că acesta s'arată tot mai aplicat a-și da învoirea pentru prințul George.

În chestia aceasta s'a făcut o interpe-lație în camera italiană. Deputatul *Diligenti* a întrebat guvernul despre atitudinea, ce are să o iee față de denumirea prințului George. Secretarul de stat la externe, contele *Bonin* a răspuns foarte rezervat declarând, că în chestia candidărei prințului George nu este încă deplină înțelegere, dar' alt candidat nu este. În urmă și-a încheiat răspunsul astfel: — Sînt în curgere perractările cu scopul, ca în Creta să se institue un guvernament, care să corespundă dorințelor populațiunii și intențiilor puterilor, ca astfel să se poată asigura o pace durabilă în insulă.

Din extremul Orient.

Din *Peking* se depeșează, că *Franția* are de gând să ocupe punctul *Lei-Ciau* de pe peninsula Koang-Tung, fiind acesta un punct foarte însemnat pentru flota franceză din apele chineze.

Mai departe se anunță despre un conflict dintre *Rusia* și *Japonia*, din pricina insulelor *Deer*. Se știe, că Rusia a obținut dela ministrul de externe coreean cedarea insulelor *Deer*. Aceasta a supărat foarte mult pe Japonia, al căreia reprezentant la Sôul a protestat foarte energic.

Japonia face pregătiri de război.

Din parte-i, Rusia își întărește trupele din Manguria cu 10 batalioane și 2 escadere sibiriene și cu 6—7000 infanteriști din Odesa.

Știrea aceasta din urmă apărută mai întâiu în *Times* se trage la îndoială. Referitor la chestie secretarul de stat englez *Curson* a declarat în cameră, că nu poate confirma știrea ziarului *Times* despre concentrări de trupe rusești în Manguria.

„Revoluția” din Alămor.

Sînt chiar ridicoli „patrioții” noștri. Pe când în Ungaria e o veritabilă revoluție, ei cantă a se juca și la noi de-a revoluția. Eată cum s'a înscenat cea mai nouă revoluție!

Alămor, 14 Martie n.

În 4 Martie, cu ocaziunea târgului de țeară ce am avut, s'a întâmplat și cu un Român, *George Florea*, ceea-ce se întâmplă la trg. de unii oameni cam chefulness. Oca cam fleacăros, dacă se îmbăta, venind el din trg s'a mai abătut puțin și pe la cărcimă, unde din întâmplare se afla un Ungur, *Bartas Gyuri*, jucând cărți. *George Florea* le zice, că ce se joacă ei cărți și doar' e oprit? Cu asta priade vorba și între altele se spune că ar mai fi zis, că Ungurii în Alămor nu ar mai fi drept și că în curînd vor fi scoși afară. Atăta le-a fost destul Ungurilor; ei îndată alergă la învătătorul de stat *Szilágy József*, om care și acum propune în școală după metoda alunului, și în 5 Martie alergă la *Loamné* și telegrafează la comitetul în *Árúd*, avizează pe protopretorul din *Cunfa*, ear' acesta la rîndu lui telegrafează după gendarmii la *Oma*, *Blaj* și *Medias*. Două gendarmi sosesc momentan la Alămor și Duminecă noaptea înhăță pe *George Florea* din culcaș, și hai cu el la *Cunfa*. Aci a fost ascultat la protocol, apoi eliberat.

Luni, în 7 Martie n., *George Florea* a primit citație, ca pe 9 Martie să aștepte pe protopretorul la cancelaria comunală sub pedepșă de 10 fl.

A stat bietul om, ce să se facă? Des de dimineață 5 gendarmi umblau încolo și înc-oace prin sat, doar' vor mai afla revoluționari valahi.

Pretorul a nimerit pe la 9 ore și l'a luat pe *George* de nou la întrebări. A ascultat pe toți contrarii sei, a cercat pe toate căile să mai afle și alți „revoluționari”, dar' nu a mai putut descoperi nimica.

De atunci o patrolă de gendarmi umblă mereu prin comună și stau aci pe capul primarului, un om cinstit, care trebuie să-l susțină cu cuartir și mâncare.

După-cum am înțeles, vom fi păziți strict încă 2 luni.

1848.

Cronica anului.

Blaj, 16 Martie.

Episcopul însoțit de canonicul Cipariu, în urma neașteptatelor evenimente, călători la Cluj.

Brașov, 16 Martie.

Gazeta de Transilvania scrie: „Crunta și feroasa revoluțiune din Paris, însoțită de totală cădere a tronului, și de fuga regelui, nu e nici o îndoială, că va scutura și va cutria pe toată Europa, începînd dela statuile cele mai mari și până la cele mai mici și neputincioase; rezultatele acestor evenimente cumplite și — cel puțin până la așteptata moarte a lui Ludovic cu totul neașteptate — vor fi mult mai străbătătoare, decât ale celor dela 1830.”

Brașov, 16 Martie.

„G. d. T.” scrie: „Pe aici ear' se lăși o faimă spăritoare din părțile moldavo-române... Să fim mai bărbăți. Căutați la evenimente în față!”

— „Este o știre din Franța... că generalul *Lamorieiere* ar fi pornit către Paris în fruntea unei armate de 40.000 spre a sugruma republica și a proclama pe Ludovic Filip II. (băiatul) de rege. Îngrijirea este mare, noi însă vom fi mai cumpătați la frică și la nădejde.”

Viena, 16 Martie.

Deputațiunea maghiară fu primită în audiență de Împăratul, care împlini toate cererile cuprinse în adresă.

Archiducele Stefan e denumit locțiitorul Regelui în Ungaria. Ludovic *Battyanyi* e denumit ministru-president și încredințat cu formarea primului minister unguresc.

Pesta, 16 Martie.

Aseară s'a făcut o spendidă iluminăție. Libertatea presei a fost formal apoteosată prin diferite ilustrațiuni. S'au ținut multe discursuri entusiaste. Toată noaptea a domnit o veselie mare. — Garda națională se înființează.

Sub raportul organizației acesteia orașul e împărțit în 5 părți.

1848—1898.

Bérlad, 27 Februarie 1897.

(p.) Cincizeci de ani! Un period prea neînsemnat în viața unei națiuni.

Și cu toate acestea, ce schimbări miraculoase s'au operat în acest scurt timp în platurile, pe unde răsună doina românească!

— „Înainte de aceasta cu două generațiuni, numele de Român nu trecea încă dincolo de Carpați și de Dunăre; mulți din tinerii noștri aflați la studii în Viena, în München sau în Paris, se credeau umiliți de a aparține unei naționalități necunoscute în lumea europeană. Le era rușine chiar de numele lor de familie și de botez; fiii lui Ioan, lui George sau lui Ilie se porecliau Ioanidi, Georgiadi sau Iliadi. Chiar Francezii, în mijlocul cărora trăiau sute de tineri români, ne numiau pe atunci Valac și Moldav sau Valav și Moldac, sau cu un singur cuvînt Moldo-valac, ear' țării îi ziceau Moldavie, Valachie, Moldaquié, Valavie, și cu un singur cuvînt Moldo-valachie.

Astăzi numele de Român și de Românie, ca națiune și ca stat, sînt cunoscute în toate colțurile lumii civilizate și ori-ce fiu al patriei îl poartă cu mândrie.”

Generațiunea actuală blăsată și fără ideal, ar putea învăța multe dela generațiunea dela „*pașopte*”, — cum i-se zice în bătaie de joc, — ar pute învăța cu deosebire iubirea de neam și spiritul de jertfă.

Înainte cu doi ani Francezii au sărbătorit aniversarea de 800 de ani a primei cruciate. Ungurii și-au sărbătorit tot atunci milleniul descălcării lor în aceste regiuni. Și noi Români avem câteva date glorioase și scumpe inimii noastre, pe cari le sărbătorim cu pietate.

Dar' dintre toate evenimentele mari, cea mai durabilă și cea mai radicală în consecințele ei a fost mișcarea națională de acumula-cincizeci de ani, căci ea a fost ger-

* I. Ghica „Scrisori către V. Alexandri”.

melele tuturor faptelor mărețe, prin cari s'a pus o temelie sigură existenței noastre naționale.

Cunoscutul apel, *Cătră Români*, al lui V. Alexandri, lansat în luna Februarie 1848 și care se începe cu cuvintele: *Voi es stați în adormire? Voi ce stați în nemiscare?* precum și alte produse poetice egite din condeiele patriotice ale lui Cărlota, Eliad, C. Negruzzi, G. Asachi, după cari urmară curînd D. Bolintineanu, Grig. Alexandrescu, Cesar Boliaș, G. Sion, și a. — au pătruns în masele poporului încălzînd inimile, întărîndu-le în credința viitorului și consolădu-le în suferințe.

Dar' pe când V. Alexandri a trăit, s'au poartă cânta victoriile din războiul pentru independență, pe când cei mai mulți din generația dela 48 au ajuns să-și vadă visul de aur, unirea principatelor și pe urmă libera-patriei de sub suzeranitatea sublimiei Porți, — autorul lui „*Deșteaptă-te Române*”, Andrei Murășanu, — moare nebun, Avram Iancu — moare nebun, A. Papiu Ilarian — moare nebun.

Ear' cei-ce au rămas în viață, și căroră durerea și desperarea nu le-a răpit mințile, — sînt huiduiți și batjocoriți, — drepturile naționale sînt suspendate, cultivarea limbii interzise. Pe semne s'angele a patruzeci de mii de Români, căzuți pentru aceste sacre idealuri, n'a fost destul de bun, ca pe urma lui să răsară floarea scumpă a libertății naționale!

De aceea sentimentele noastre sînt divise când ne gândim la aniversarea a 50-a a evenimentelor din 1848.

Ne bucurăm de o parte vîzînd rezultatele jertfelor — dincoace de Carpați și ne întristăm la constatarea infructuosității atător eforturi nobile — diacolo de Carpați.

Vom trăi oare, ca să vedem o îndreptare a lucrurilor? Ori îndreptarea aceasta este rezervată generațiunilor viitoare?

Societăți de cumpătare!

— Îndreptar pentru înființarea lor. —

„Tipografia”, societatea noastră pe acțiuni, a editat earăși o carte de cele mai folositoare.

Sub titlul: „*Societăți de cumpătare*, — Îndreptar pentru înființarea lor, după modelul „societății de cumpătare” din comuna *Băbja* (Sălagiu), de *Gavrița Alușiu*, învătător” — societatea noastră a retipărit din „*Foiaș Poporului*” și a întocmit o broșură de peste 120 pagini, în care se combate alcoolismul, se arată foloasele morale și materiale ale societăților de temperanță, dînd toate îndrumările pentru înființarea lor!

Atragem atențiunea tuturor inteligenților noștri dela țeară, mai ales a preoților și învățătorilor noștri la această prețioasă broșură, și îi îndemnăm cu toată căldura să înființeze cât mai curînd societăți de cumpătare în comunele lor.

Broșura costă numai 1 coroană și se poate procura dela librăria noastră, mai adăogîndu-se la preț 3 cr. pentru porto postal.

CRONICĂ

Sibiul, 16 Martie n. 1898

Archiducesa Stefania s'a întremat atât de bine din greaua boală, încât edarea buletinului medical s'a sistat cu totul. În curînd Augusta bolnavă va pute părăsi patul.

Dela frații bucovineni. În urma îndelungatelor stăruințe ale dlui Dr. I. V. Pașcan, frații noștri din Bucovina au înființat și ei o societate pentru fond de teatru român. Aduarea constituantă s'a ținut Joia trecută. Comitetul noii societăți, după-cum aflăm din „*Patria*”, s'a ales astfel: president: Dr. I. V. Pașcan; vicepresident Adm. i. p. Gomiuca; secretar de externe: stud. jur. Victor Braniște; secretar de interne Alois Brucker; cassar Gr. Bălan; controlor V. Iemna; econom G. Forgaci.

Neolog. Primum armătorului anunț funebrel: *Vasile Pop*, preot greco-catolic, astăzi la 2 Martie st. n. 1898 și-a dat nobil suflet, după lungi suferințe, în etate de 45 de ani și în al 20-lea an al fetei sale căsătorii în mămule Creatorului. Rămășițele pămîntesti ale scumpului decedat s'au înmormîntat în cimetirul din loc după rîitul greco-catolic la 4 Martie st. n. 1898, la 2 ore p. m. Sângeorgiul român, la 3 Martie st. n. 1898. Fie-i țărna ușoară și memoria eternă! *Jalnică familie*.

O nouă volnicie ungurească. Stăpînirea bănyf-ană dă înainte cu volnicile contra noastră. Îi ajunge un prilej cât de mititel, pentru a comite nelegiuire peste nelegiuire.

Acum aflăm, că *solgabireul* din

Nusfaldu (cott. Solnoc-Dobâca) a închis școala română gr.-cat. de acolo. Vom reveni.

O faptă mare. Sub acest titlu revista *Albina* din București scrie următoarele: Dl inginer Sp. *Lorceanu* a dăruit *Societății pentru învătatura poporului român din București* suma de 100.000 lei, pentru-ca să se poată continua cu clădirea localului școlii normale și primare întreținută de această societate. Fapta aceasta e atât de patriotică, încât n'avem cuvinte pentru-ca să ne exprimăm bucuria noastră. Putem însă să asigurăm pe generosul donator, că numele seu va fi pronunțat cu venerațiune de tot ce e suficient adevărat românesc. Viitorii luminători ai poporului nostru rural, cari își primesc educațiunea și instrucțiunea în școala societății, vor duce numele seu în toate colțurile țării.

Paris-ul — confiscat. Ziarul vicenez *Extrapol* a început să publice și el cel mai nou roman al lui Zola, intitulat „*Paris*”. Dar' procuratura a confiscat deja primul număr, în care spărea romanul. Confiscarea s'a făcut din cauza unui pasaj, considerat de procuratura viceneză — imoral.

Ministeriile în Austria. Sub domnia de 50 de ani a Monarhului Francisc Iosif, Austria are până acum al 20-lea ministru. Mai puțin au durat ministeriile *Holszthan* 26 zile; *Dolbhoff* 2 luni, 23 zile; *Gautsch* 3 luni, 5 zile; *Kielmansegg* 3 luni, 13 zile; *Beust* 4 luni; *Stremayr* 6 luni; *Potocky* 9 luni, 23 zile.

Locotenentul austriac, despre a cărui fugă cu niște acte militare de mare valoare am luat și noi știre, — a fost prius de autoritățile prusiane și exkortat pe pămîntul austriac. Fugarul se cheamă *Klots* și avea sediul nu în *Fagaria*, cum se anunșase la început, ci în *Praga*, unde era profesor la școala superioară de ofițeri.

Spion german arestat la Paris. Agenția *Havas* anunșă știrea de sensație, că la Paris a fost arestat un locotenent german, numit *Haan*, care făcea serviciu de spionaj pentru Germania. Poliția l'a făcut perchișie domiciliară și a confiscat mai multe acte.

Dinastioism unguresc.. În presarea zilei de 3/15 Martie ziaristii din Budapesta au ținut un banchet, la care au luat parte și vre-o 10 deputați, guvernamentali și kosuthiști. S'au rostit multime de toast, care de care mai papricate (înțeleg: *kossuthiste*) și guvernamentali luți după gât cu kosuthiștii cântau mereu „*Kossuth nota*”. Caracteristica banchetului a fost, că pentru *Maiestatea Sa* nu s'a ridicat nici un toast... Dar' cum s'au fi ridicat, când s'au preamărește... *Kossuth Lajos*!!

Fete dispărute. Ni-se scrie din Brașov, că zilele acestea au dispărut de acolo trei fete asce, în vîrstă de abia 16 ani. La cererea nefeicilor părinți, căpitanul poliției brașovene a luat măsuri pentru căutarea fetelor dispărute și readucerea lor la Brașov. Se crede, că fetele au căzut victime unor agenți imorali din Budapesta.

Cât a furat „prima asociație maghiară de pungași de tren?” Am luat și noi știre despre arestarea „primei asociații maghiare de pungași de tren”, ai cărei membri „operau” mai ales pe liniile ferate din Ardeal. Cercetarea ce s'a pornit contra acestei „onorabile” asociații maghiare, a descoperit între altele, că asociația există deja de trei ani (!) și că în acest restimp membrii ei au furat în bani și juvaere vre-o 50.000 fl. — Frumoașă activitate și „patriotică” totodată, de oare-ce societatea era național-maghiară!

Iarna de acum. Pe când în toată Europa a fost o iarnă foarte ușoară, în Orient a fost excepțional de friguroasă. Din *Ierusalim* se scrie, că o iarnă ca aceasta n'a mai fost nici-odată în părțile acelea. Dels 31 Decemvrie pămîntul este acoperit cu zăpadă. Încă dela jumătatea lunii Noemvrie a început a îngheța. Și în *Egipt* a vîns excepțional de mult în iarna asta, ear' pe *Balcani* a fost atîta zăpadă, încât circulațiunea trenurilor a fost interuptă, tot așa și în *Scitia*. Prin aceste părți nu s'a mai vîzut în cursul acestui secol o astfel de iarnă.

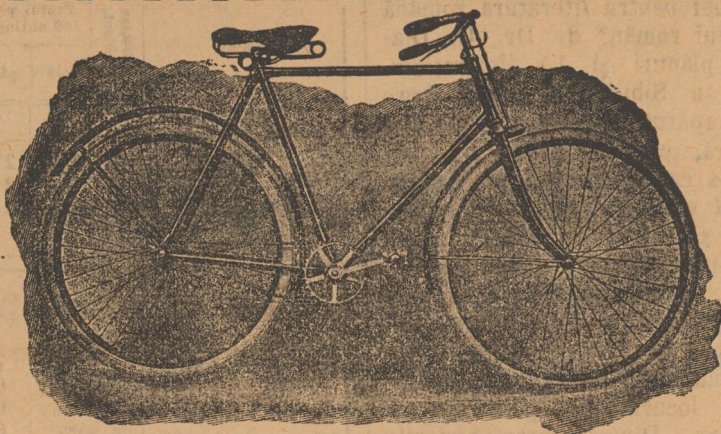
La Galați (România) apele Dunărei au crescut în ultimele zile cu patru metri. Din această cauză — scrie „*Drapelul*” — sînt mari temeri de inundații.

O stradă de — milionari. În *New-York* se află o stradă, în care locuiesc numai milionari. Valoarea edificiilor acestei străzi e de vre-o 200 milioane fl., ear' averea milionarilor ce o locuiesc se urcă la 200 miliarde fl.! Cu toate acestea, strada e foarte strîmă și fără nici o podobă. — Adecă, întocmai ca... inima milionarului!

Curți cu jurați în — Rusia. Foala oficială rusească *Regierungsbote* a publicat zilele acestea un ucaz al Țarului, care ordonă, ca în guvernamentele *Olanș*, *Astrahan*, *Orenburg* și *Uru* să fie introduse curțile cu jurați. Deodată cu publicarea acestui ucaz, ministrul de justiție face cunoscut, că amintitele patru guvernamente vor primi căt de curînd și constituție provincială. Se zice, că Țarul va extinde regimul liberal asupra întregii Rusii europene. Foile rusești primesc cu bucurie introducerea acestor reforme liberale.

actiuni: V. H. [redacted] [redacted]

Marca de patent: „Waffenrad
vormals Swift“.

Marca de patent: „Waffenrad
vormals Swift“.

Representanța generală

[655] 3-8

fabricei de arme în Steyr

pentru biciclete

Kann & Heller, Budapesta,

V., Váczi körút 62.

Representanța și deposit la: Ludwig Etter în Sibiu.

În atențiunea cumpărătorilor de cărți.

Mulți dintre onorații noștri cărturari ne cer ca să le trimitem câte o carte, ori două, cu rambursă (Postnachnahme — utánvét). În interesul bine priceput al publicului ne luăm voe a face atenți la marile spese împreunate cu acest fel de comande. O carte cumpărată pe această cale costă totdeauna cu 25—30 cr. mai mult, decât dacă se trimite prețul cărții înainte printr-o assignație postală.

Rugăm deci pe toți cei ce fac comande de cărți, al căror preț îl pot ușor afla, ca în propriul lor interes să trimeată banii înainte și să nu întrebuițeze felul de comandă cu ramburse, așa de păgubitor pentru public.

La comande, pe lângă prețul cărții se adaugă și porto postal pentru trimiterea sub bandă, ear' dacă vor să fie și mai siguri, și taxa de recomandare, care este totdeauna 10 cr.

Librăria „Tipografiei“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA
FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite
flori, compusă după explicările orientailor
de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe
hârtie velină, în două culori, negru și albastru,
elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterea Șulțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat,
pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite
tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articoli istorici-politici

de

Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzînd 16 excelenți
articoli asupra mersului istoric al luptelor
noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

Două cărți folositoare

pentru țăranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRIILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

CARTEA

DUREREI

care foarte potrivit s'ar pute numi

CARTEA

MÂNGĂIEREI

nu se mai află de vânzare decât în
număr restrîns de exemplare

elegant compactate!

Un exemplar costă 1 fl. 50 + 5 cr. porto.

Se poate folosi și ca carte de rugăciuni.

Această carte a fost recomandată de
cătră Exc. Sa Metropolitul Victor Mi-
hăyli de Apșa printr'un circular special.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare

„POESII“
DE

IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 crucei.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună.
— Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. —
Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor.
— Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc
(schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Mărșul și Oltul“ (poveste
din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și plopul“ (legendă din popor), „Rugămintea
din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Măntuirea steagului“
(schită istorică) de Petru Vancu. — Ioan Creangă (schită literară cu portret): „Po-
vestea unui om leș“, „Oltenii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Spe-
ranță (schită și două anecdote): „Mama Ungurului“, „Jidani și hoții“. — George
Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“,
de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Jules
Verne. — „Răvașul nostru“, cronică întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu
cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Șulțiu, Ioan Hannia, Dr. C.
Lueger. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și
grindinei“, „Înterirarea pomilor“, „Povești“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. —
„Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (băciurile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale
tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus
dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Mol-
dovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50
bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă,
de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau
32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăcniul. Poveste de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giu-
rul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba
boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem-
plar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr.
sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușă cu trei picioare. Poveste franzo-
zească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăcniț. Novellă de Björnsterne
Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8
bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson.
(1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici.
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciutul. Comedie de Molière. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscii-împărat. Poveste din popor de „Măr-
gineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste
din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar
12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-
zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roseni. Novellă de Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P.
Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-
plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-
zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și
Luc. L. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau
50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan
Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pșeurarul. Poveste de Nicolae Trim-
biționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru
Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exem-
plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Tradu-
cere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-
plar 40 cr. sau 80 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.